

SZEMHUNYÁSOK 17.

--

Zsákokat pakolunk a magtárban.
A sarokban a fekete macska
olvadt vaníliafagyit nyalogat
egy fémtálcából.

--

Órák óta szánkózom
a végtelennek tűnő, üres hómezőn.
Kisvártatva becsúszom
egy virágzó, tavaszi rétre.
Szánkóm pont egy moccanó csiga
előtt áll meg.

--

Gyereket hintáztatok.
De most nézem,
ez nem is gyerek, hanem
egy hátizsák, tele üveges sörrel.

--

Elhúzzák a függönyt.
Odaát nőstény tigris vigyáz
a három csecsemőre.
A nézőtéren azt suttojják,
ilyen meghökkentőre tervezik
az új pelenkareklámokat.

53

--

Sötétedésig görkoriznak a gyerekek.
Egyikük apukája zseblámpával jelez,
hogy most már ideje hazamenni.
Nem tudják, kinek az apukája jelzett,
és semmilyen jelzés nem volt megbeszélve,
így senki nem indul haza.

--

Megtalálom az egyik régi buszbérletemet.
1976-os.
Nem is éltem még abban az évben,
de valaki már tudta,
hogy hamarosan útra kelek.

--

Az alagsorban sárkányokról tart előadást egy hölgy.
Órákig bizonygatja, hogy nem léteznek.
A vége felé már egyre kevesebben hisznek neki.